

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 6. októbra 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **M. F.**, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zák. č. 576/2009 Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. decembra 2010, sp. zn. 5To 344/2010, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. F. sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 13. októbra 2010, sp. zn. 3T 117/2010, bol obvinený **M. F.** uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zák. č. 576/2009 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že :

od presne nezistenej doby najneskôr od roku 2005 až do 10. marca 2010 v rodinnom dome č. X. v obci S., okres Ž. opakovane, najmä pod vplyvom alkoholu, bezdôvodne napádal manželku **M. F.**, nar. X. tak, že jej vulgárne nadával, bil päťami do hlavy, tváre, ťahal ju za vlasy, hádzal o zem, ponižoval, vyhrážal sa jej zabitím, väčšinu peňazí z ich spoločného príjmu utrúcal na alkohol, cigarety a hracie automaty, čoho dôsledkom bol dlhodobý stres, ktorý denne ovplyvňoval jej obvyklý spôsob života, pričom dňa 19. februára 2010, asi o 16.00 hod., v kuchyni rodinného domu, pod vplyvom alkoholu a po slovných útokoch ju udrel hlavou do oblasti tváre a spôsobil jej zlomeninu nosa bez posunu s krvácaním, ktoré

zranenie si vyžiadalo dĺžku liečenia a práceneschopnosti v rozsahu od 19. februára 2010 do 26. februára 2010.

Za to bol odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený M. F. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. októbra 2010, sp. zn. 5To 344/2010, zamietnuté ako nedôvodné (§ 319 Tr. por.).

V zmysle § 183 ods. 1 písm. b/ Tr. por. rozsudok je právoplatný a vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, ale podané odvolanie bolo zamietnuté.

Dňa 25. júla 2011 podal obvinený M. F. prostredníctvom svojej obhajkyne Mgr. M. S. na Okresnom súde Žiar nad Hronom dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/, písm. j/ Tr. por., pričom toto bolo následne (8. septembra 2011) uvedeným prvostupňovým súdom predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

V písomnom odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že tak Okresný súd Žiar nad Hronom, ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici nesprávne právne posúdili zistený skutok, orgány činné v trestnom konaní vypočuli maloletých svedkov bez prítomnosti obhajcu a neskôr ich výpovede nezopakovali. Upozornil tiež na tú skutočnosť, že v konaní neboli vykonané všetky dôkazy navrhované obvineným, dôkazy boli vyhodnotené výlučne v jeho neprospech, taktiež znalecký posudok hodnotil ako vadný. Vo veci sa necíti byť vinným, výpovede svedkov, ktorí ho usvedčujú považuje za nepravdivé a účelné.

S ohľadom na uvedené preto obvinený M. F. navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona, zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutia a rozhodol o vrátení veci Okresnému súdu v Žiari nad Hronom na nové prejednanie a rozhodnutie, popr. vrátil vec

do prípravného konania.

Z písomného vyjadrenia prokurátorky Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom k predmetnému dovolaniu pritom vyplýva, že táto sa s vyššie uvádzanými dôvodmi dovolania nestotožňuje. Podľa jej názoru bola vina v danom prípade vykonanými dôkazmi dostatočne a nepochybné preukázaná, pričom ako uviedla ďalej, obvinený po skončení vyšetrovania nenavrhol opätovné vypočutie maloletých svedkov, toto nenavrhol ani vo viacerých návrhoch na doplnenie dokazovania a napokon aj súhlasil s čítaním výpovedí maloletých z prípravného konania.

Keďže teda dôvody dovolania nie sú podľa prokurátorky dané, navrhla dovolanie obvineného odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dôvod dovolania (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom **viazaný zisteným skutkovým stavom veci** tak,

ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako **nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.**

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu potrebné vyšetrovanie podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené **k náprave právnych chýb** rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu a jeho podstatou sú námietky správnosti skutkových zistení alebo hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Pokiaľ ide o predmetný prípad, vzhľadom na obsah podaného dovolania obvineného M. F. a tiež s prihliadnutím na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že skutok tak, ako bol zo strany príslušných súdov zistený, je pre neho záväzný a čo sa týka jeho právneho posúdenia, toto považuje za správne. Aj podľa jeho názoru totiž posudzovaný skutok napĺňa všetky zákonné znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

Pokiaľ ide o námietku, že maloletí svedkovia neboli opätovne vypočutí a výpoveď maloletého F. iba prečítaná, treba uviesť, že s čítaním jeho výpovede obvinený súhlasil a nedomáhal sa jeho výsluchu počas konania na súde I. stupňa a ani túto okolnosť nenamietal vo svojom odvolaní (č. l. 291 a nasl.).

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím sudom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Čo sa týka ostatných výhrad obvineného, tak tieto sú z pohľadu ním uplatnených dovolacích dôvodov taktiež irelevantné, a preto sa nimi dovolací súd bližšie nezaoberal (odvolací súd nezamietal odvolanie obvineného podľa § 316 Tr. por.).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 6. októbra 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová